

[Inger Gautier Schmit.]

for bliver der ikke bevilget Penge til en Sag, som er saa samfundsgavnlig? Det er noget, man undrer sig over. Jeg vilde ønske, at der med Hensyn til Bevillinger til forebyggende Børneinstitutioner og Institutioner for Mødre og Børn maatte ske en Forandring, at der maatte være en villig Haand, et aabent Hjerte og en aaben Pung.

Kommissionen mener, at de omtalte Tilsynsførende bør gennemgaa en Uddannelsesskole. Jeg vil gerne sige nogle faa Ord om hele dette Problem, som hedder Uddannelse til sociale Opgaver, herunder særlig til Børnesagsarbejdet. Vi gav sidste Aar paa Finansloven en mind e Sum til den sociale Skole her i København, der fungerer ude paa Bispebjerg Hospital. Det er foreløbig en privat Skole, rejst paa privat Initiativ af ganske faa Mennesker, og man kan kun glæde sig over, at denne Skole har set Dagens Lys, idet jeg ikke tvivler om, at der herved er afhjulpet et Savn med Hensyn til de mange sociale Opgaver, der efterhaanden melder sig. Men jeg vil dog gerne ved denne Lejlighed understrege, at den sociale Skole her i København ikke er den eneste Uddannelsesskole for Socialarbejdere, vi har her i Landet.

Man er tilbøjelig til i Embedsmandskredse kun at regne med den sociale Skole her i Byen, men der har allerede i en halv Snes Aar eksisteret en social Skole nede i Sydsjælland, som netop er rejst med det Formaal at uddanne Mennesker til Børnesagsarbejdere. Det er Forstander Ludvig Beck, som jo i hele sin Levetid som Forstander for vore mest betydelige Opdragelseshjem har været en Pioner paa Børnesagens Omraade, der gennem en privat Indsamling har set Mulighed for at rejse denne Uddannelsesskole, som hedder Hindholm Højskole eller Barnets Højskole. Den bliver drevet i Højskoleaand og med Højskoleformaal, men hele dens Program er lagt saaledes an, at Børnesagsarbejdere herigennem kan blive dygtiggjort til deres Arbejde.

Derfor mener jeg, at det er forkert, hvis man nu, da den sociale Skole her i København har set Dagens Lys, fuldstændig vil reducere Hindholm Højskole til et lille privat Foretagende nede i Sydsjælland, som man her inde i Hovedstaden ikke tillægger nogen større Betydning. Det vilde aldeles ikke være i Overensstemmelse med Børnesagens Venners Mening, Børnesagens Venner, som gennem deres private Gaver har rejst denne Højskole, uden at Staten har ofret en eneste Øre paa den, om man nu,

fordi man har oprettet den sociale Skole her i København, fuldstændig vilde afvise Skolen nede ved Fuglebjerg.

Jeg maa nemlig mene, at Skolen ved Fuglebjerg, Hindholm Højskole, ifølge sin Arbejdsform er ganske anderledes vel sikket til at uddanne Børnesagsarbejdere end den sociale Skole her i København, der særlig tager Sigte paa at uddanne Socialhjælpere paa de mange forskellige Omraader, hvor saadanne tiltrænges i de større Byer, og hvis Klientel jo ogsaa anvendes paa Mødrehjælpsinstitutionerne, idet man ligefrem har knyttet den Klausul til Mødrehjælpsinstitutionerne, at ingen kan opnaa ledende Stillinger ved disse, uden at de har gennemgaaet den 2-aarige sociale Skole her i København. Dette skal jeg aldeles ikke blande mig i, men jeg ønsker blot at advare imod, at man gaar videre og knytter den samme Klausul til hele den store Børnesagsvirksomhed.

Jeg maa nemlig mene, at det Program, efter hvilket Skolen herinde uddanner sine Elever, ikke byder det, som Skolen i Sydsjælland byder. Jeg synes, at det, som Skolen dernede byder, paa en ganske anden Maade kvalificerer til en Gerning paa Børnesagsinstitutionerne, idet det Program, som Hindholm Højskole underviser efter, paa en mere levende Maade forbereder Mennesker til Børnesagsarbejdet. Man har nemlig dér en hel Del Aandsfag, som ikke findes paa den sociale Skole i København, der i væsentlig Grad knytter sig til Socialreformen og alle de Støtteforanstaltninger, som den byder dem, der falder ind derunder. Becks Højskole i Sydsjælland har foruden alle de for en saadan Skole nødvendige Fag som Samfundsspørgsmaal, Ernæringspørgsmaal, Hygiejne, Socialmedicin og hvad de nu alle hedder, Biologi, Arvelighedslære — mange valgfrie Fag, som i allerhøjeste Grad kommer Børnesagsarbejderne til gode, som f. Eks. Sang og Musik, kristelig Etik, Smaaslejd, Husfid, Naturiagttagelse, Gymnastik, Sanglege og Boldspil, altsaa en hel Del levende Fag, om jeg saa maa sige, som i høj Grad maa siges at være nødvendige for de Mennesker, der skal gaa ind i Børnesagsarbejdet.

Jeg skal derfor som mit sidste Ønske udtale Haabet om, at man vil holde Haanden over denne Højskole, naar der er Tale om Børnesagsarbejdet, idet jeg ikke tror, at den kan undværes af de Personer, som skal virke i denne Sag.

Valdemar Sørensen: Indledningsvis vil jeg gerne have Lov til at gøre to Bemærkninger om de Forhold, som det ærede